

være lagt til grund, at de pakistanske leverandører gav T2 besked om, at kureren ville blive D, og at det blev aftalt mellem leverandørerne og T2, at T2 skulle hente heroinen, når D efter ankomsten til København fra sit hotel ringede til T2. På denne baggrund finder vi, at den måde, transporten og afleveringsforsøget faktisk blev gennemført på, ikke i forhold til de tiltalte indberar en tilskyndelse foranlediget af politiet til at udføre eller fortsætte lovovertrædelsen. Vi finder derfor, at der ikke har foreligget foranstaltninger omfattet af retsplejelovens § 754 a.«

En dommer fandt, at den udøvede adfærd var omfattet af agentbegrebet i retsplejelovens § 754 a.

Ved denne dom har Højesteret accepteret en vis deltagelse fra politiets side i et handlingsforløb, uden at der herved bliver tale om agentvirksomhed. Således kunne politiet transportere narkotikaen til Danmark, udskifte narkotikaen med en harmløs pulverblanding, bestille hotelværelse til kureren samt overlade stoffet til kureren med henblik på afslutning af transporten. Det ses endvidere, at kurerens aflyttede telefonkontakt til aftageren af narkotikaen i Danmark ikke blev anset for agentvirksomhed. Af præmisserne fremgår, at det har været en forudsætning for Højesteret, at der ikke fra politiets side skete indgreb i den forud tilrettelagte kriminelle adfærd, og at kureren – der således ikke blev anset som agent – alene gjorde, hvad han af bagmændene var instrueret om.

En *utrykt kendelse fra Østre Landsret af 3. september 1987* (14. afd. kære nr. 386/1987) har i tråd med den ovennævnte højesteretsdom tilkendegivet et område, der falder under grænsen for agentvirksomhed. Det hedder i kendelsen bl.a.:

«...»

Ved afgørelsen af, om kureren må anses for agent, omfattet af retsplejelovens § 754 a, må det efter det oplyste lægges til grund, at narkotikaleverancen finder sted efter en i forvejen mellem leverandøren i Pakistan - uden politiets medvirken - og den danske modtager aftalt indsmugling. Der må endvidere efter det i sagen foreliggende lægges til grund, at politiets foranstaltninger overfor kurerens virksomhed i Danmark alene består i en tæt kontrol, som kureren har erklæret sig indforstået med, med henblik på at afsløre den eller de til hvem leverancen overgives.

Herefter finder retsplejelovens § 754 a ikke anvendelse på forholdet, ...»

Højesteretsdommen i Ufr 1997.82 H har præciseret retstilstanden for så vidt angår afgrænsningen mellem agentvirksomhed og kontrollerede leverancer. Herefter må det antages, at der ikke foreligger agentvirksomhed – selv med en vis deltagelse fra politiets

side i et handlingsforløb, der ikke er tilrettelagt af politiet – hvis der ikke fra politiets side gribes ind i gennemførelsen af den forud tilrettelagte kriminelle adfærd, og kureren alene gør, hvad han er instrueret om af bagmændene. Således må politiet f.eks. kunne deltage i transporten, udskifte de ulovlige varer, bestille hotelværelse til kureren, overlade stoffet til kureren med henblik på afslutning af transporten og aflytte telefonkontakt til aftageren af de ulovlige varer.

Hvis politiet gennem en (afsløret) kurer indgår i forhandlinger med kriminelle bagmænd om transport af ulovlige effekter, f.eks. valg af rute, transportør og lignende, vil den pågældendes aktivitet efter omstændighederne kunne karakteriseres som agentvirksomhed. Om det er tilfældet vil afhænge af, om politiet tager initiativet til, at der tilbydes bistand, eller, såfremt initiativet er udgået fra den mistænkte, om politiet træffer foranstaltninger med henblik på at tilskynde til at udføre eller fortsætte lovovertrædelsen.

Hvis kureren efter aftale med politiet skal forsøge at påvirke bagmandens adfærd, f.eks. til at vælge en rute, der er lettere at overvåge, vil der meget let kunne opstå en situation, hvor kureren – ligesom meddeleren i vareprøvesituationen – bliver agent i strid med § 754 b. I Ufr 1997.343 Ø om vareprøvesituationen lagde landsretten vægt på, at meddelerens udpegning af agenten som aftager af narkotika ville påvirke bagmandens øvrige salgsbestrebelse. I kurersituationen kan det derimod hævdes, at beslutning om transport er truffet, og at kurerens – og dermed politiets indirekte – påvirkning af bagmanden vil være af en mere teknisk og underordnet betydning i forhold til forbrydelsens faktiske gennemførelse.

Er der tale om en situation som i Ufr 1997.82 H, og er kureren af politiet instrueret om at påvirke begivenhedsforløbet på en aldeles underordnet måde, f.eks. at foreslå et aftalt møde til et tidspunkt, der er aftalt med politiet, vil der næppe være tale om agentvirksomhed. Hvis derimod kureren nærmere skal deltage i planlægningen af transporten, kan der blive tale om agentvirksomhed, idet det kan anføres, at kureren muliggør transporten og dermed bagmandens valg med hensyn til transportens gennemførelse, f.eks. med hensyn til kvantum, form eller lignende. Det må på baggrund af Østre Landsrets dom, trykt i Ufr 1997.343, forventes, at domstolene vil anlægge en restriktiv vurdering heraf.

Det er antaget i retspraksis, at begrebet "polititjenestemænd" i § 754 b, stk. 2, også omfatter udenlandske polititjenestemænd, jf. *utrykt kendelse afsagt af Københavns Byret den 18. marts 1988 i sag nr. 558/1988*, der tillod politiet at anvende en norsk poli-